

ARHITEKTONIKA ČUDA

(iz ciklusa *adhezija vremena*)

posvećeno Aleksandru Skidanu

*...preciznost sa strašću...
iz rukopisa, Sandra Šustka*

početak
osnova je temelj temelj
je osnova svakog predmeta
podnožje daljeg delovanja
predmet u povelju temelj
je temeljac kamen sažeta
stvarnost potencijalna
jednačina budućnosti
i osa zamišljenog sveta
sila centripetalna fizis
temelja gradivna jedinica
strasti stvaranja precizna
nežnost oblika temelj je
čista materija duha
i temeljna osnova za
skladno ludilo iz osnova
ovo je temelj

*...u čas velikog slepila
Sen-Džon Pers*

OTKRIVANJE

zidovi... svodovi... nuda
veritas ruku tananih
rastvorena za noć u
kojoj zvezde u stazisu
ledom zavode vreme

obraslo je opipljivim
telom prostornosti
zgusnuto protežem se
ruka dodiruje Tebe
dodirujem te u vremenu
– priđi joj nežno ona upravo umire
stratifikacija još nije
nije još stratifikacija
ovde nije moguća jer
dodirujem Te dvorogom
zvezdom i ovaj odrezak
je samo sled daljih
dalje sledi udah gutljaj
usklik ah! u nežnosti
date nam tišine i tek
morze u dalekom staklu
vilinskom gde raspad
jezika odreši milost
– kazao je tada: čuda su moguća
mekota nagog bilja u
sedef noći dok se
forma sažela u tačku
nastanka prosula u
lepezu oblika naiskap
mi smo verovali.
– Gospode!
zastalo je nebo nad ivicom.

ZASTANAK (sumnja)

na onom mestu – sećaš se? – gde su se
vrhovi četina utapali u noć ostavljajući
razorene ljubavnike i ljiljan se ogledao
u mozaiku...

neonska svetla
sentimentalna
veridba suši
bar radi teška
memla asfalta

u dijagonali
ikona Isus na
rasprodaji
sale 50% na sve

nije bilo razlike razlike nije bilo
između neba i nepca i podele telo
tmina duha telo složena uredno
kapsula istorijskog trajanja istorija
univerzuma u instant obliku ne to je
talasanje odbleska ljubičastog sunca
na kopcima...

čovjek bez ideala
i onaj na odloženo
posledice raja
misao o grehu
razoreno narasta

prostor u njemu narasta košuljicu
skida vreme i radiošum vetra
osmotični postupak pergament
jasan puls i nejasni obrisi lica
morska maska tvoje lice je moje lice
moje lice morska gled modrog stakla

MILISEKUNDE RAJA

snena kazaljka · kret po kret · treščica vremena · napuklo · večnost i déjà vu

PRISEĆANJE

nije li trava bila besprekorno meka pod stopalom i zemlja nije li disala i dan
i noć i dan drugi kad ugledasmo nebo nad usnulim polisom kad tirani su svi još
bezbolni i dok čisti kao deca oprezni kao zmije korak po korak plavimo svitanje
nežnošću

APSIDA

*Kad iznenada se
u odlasku žurnom obazre na njih
Bog*

Helderlin

u dotoku ta zlatoslovna reka Tvoja
dok tiha tankoćutno meandira okiva
me i vezuje po rukama livom vekova
vez što spada sa veštih prstiju i
skerlet žila i mastilo voda maltene
dodirom maltene nagoveštajem tek
izlivanja Tvoga glasa u pečat slikovni
tad vidim – jutro je i svet desilo se
i zorobridna rana suncem što boli
mukom dok telo zove da zapis dana
otpeva a modre kupine – blistaju
u travi – sazvežđa ti megaliti
nepojamne blistavosti rosom oblika
kapima sa velegrada ljudskih težnji
– čuješ kako oblaci plove?
i dok u treset se osipa večna kula
potreba lažnih istina nužda se
nežnosti zbir i računica dana jer
jedna do druge one prolaze – godine
i u toj jednačini svedeni na ništa
na otkos opis sen pisma slatkopojca
osećam – razgrnućeš rukom nebo
da sagleđaš odraz usnulog Boga i
smehom ozbiljan i lepolik portretom
fajumskim dok vreme se rašiva i
– i usne plave od bresta...
izviru zaboravljena lica sa pragova
kanonom tonem u himnu da kažem
jeste ovaj svet i ovo je istina
da bude svet je započeo i dokle
prebirem po trenu i danu zaborava
da ne bude u nama i setićeš se –
a ona je to koju sam čekao... da
vesnikom ovim natkrilim anđela

sastavivši ne uzdahom – dahom! –
prošlo i buduće u celinu da dodam
i sobom zapis dovršim u znak

Tek tada da sobom pravdan budeš.

ZLATO ZA FRESKU (OKVIR ZA FORMU)

ne ova već druga obala u saglasju
prostora i vremena što nije razmeđen joj
obod ni srce a ni ugljevlje utrobe u kome grejala
je mene i pre • inim kazaćeš šapatom nežnim
kojim niče prvi kotiledon liska INIM kazaćeš pre
sećanjem pre trajanjem jutra što te doslikalo za večnost
u jednoj mojoj reči nikad neprekinutoj • i opet će opet će
ali kada se jednom vratim na obalu imaću reč a prostor i
vreme će se seći u ukrsnici goloj u secištu biće